

AMERIKANSKI SLOVENEC

Katoliški list za slovenske delavce v Ameriki in glasilo D. S. D.

Organ of the Best Element of Americanized Slovaks. It covers News and Contains Matters of Special Importance to Them Not Found Elsewhere

American In Spirit; Foreign In Language Only
Best advertising medium to reach a quarter million
Slovaks in the United States. Rates on request

STEVILKA 33.

JOLIET, ILLINOIS, 19. MARCA 1918.

LETNIK XXVII

KONGRES SOVIJETOV POTRDIL POGODOB.

Sloveni sovjeti na kongresu v Moskvi podpisali mirovno pogodbo z Nemčijo.

MIR BO LE ZAČASEN, PRAVIJO.

Boljševiki za organizacijo narodne armade obih spolov.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 19, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Bojevanje v Ukrajini narašča.

Amsterdam, sreda, 13. marca. — Načelo je bojevanje v Ukrajini, kjer se v vrstah maksimalistov bojujejo krdeli teških in avstrijskih ubežnikov, po neči berlinskih brzjavki na "Rheinisch-Westfälische Zeitung".

Nemci, pristavlja brzjavka, so bili velikokrat v ljutih bitkah s krdeli takih vojakov, in kadar pridejo v roke Nemcem, jih ti ustrelje.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 19, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Kongres sovjetrov sprejet mir.

Petrograd, četrtek, 14. marca. — Vseruski kongres sovjetrov je v današnji seji v Moskvi sklenil s 453 proti 30 glasom, potrditi mirovno pogodbo s centralnimi vlastmi.

G. Rjaznov, odličen boljševski teoretik, in zastopniki vseh profesionističnih unij so odstopili iz boljševske stranke po glasovanju.

Ljute bitke med pristaši sovjetrov v domačini so se pripetili v Turkestani. Izgube so znašale baje nad 20,000 mož.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 19, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Brez ozira na Wilsonovo noto.

Washington, D. C., 15. marca. — Vseruski kongres sovjetrov v Moskvi, ki je potrdil nemške mirovne pogoje s 453 proti 30 glasom, kakor je bilo naznano v časniških brzjavkah danes, se je k temu odločil po prejemu poslanice predsednika Wilsona na ruski narod, zagotavljajoče ga, da Amerika uporabi prvo priloznost, da mu pomore zopet pridobiti popolno suverenost in neodvisnost.

Brzjavka, prejeta v državnem deželnu danes od ameriškega konzula Summersa v Moskvi, pravi, da je bila predsednikova poslanica izročena dve dni pred sestankom sovjetrov.

Uradno je bilo danes tukaj izjavljeno, da Amerika in alijanci pričakujejo, da bo dejanje kongresa sovjetrov malo vplivalo na splošni ruski položaj. Očividno misijo, da se bodo zmedene razmere nadaljevale na Ruskem še dolgo časa, četudi se Nemci na vso moč prizadevajo, obnoviti red ter prenoviti obrtno in poljedelsko življeno v deželi.

Imenuje mir začasen.

Tukajšnji uradniki ne pravijo, da vedo, v koliki meri namerava Nemčija uporabiti svoje čete pri ureditvi pokrajina, katere je Rusija prisiljena opustiti, ali koliko dalje utegnejo nemške

cete prodreti v Rusijo samo. Zelo so se zanimali za brzjavke iz Moskve, ki je naznana, da so ruske stranke odkrito izjavile, da bo mir samo začazen in da bo Rusija zbrala sve svoje sile z novo socialističko armado za odpor proti Nemcu.

Vedenje ameriške vlade glede na kako nemško potezo nápram splošnemu miru na strošek Rusije se popolnoma ujemata z današnjim izjavom lorda Roberta Cecila v zbornicu prostakov, da ceprav pride tak predlog od Nemčije, ne bo vpóstevan.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 19, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Ruske vojne ladje v Odesi.

Amsterdam, 16. marca. — Brzjavka iz Berlina na "Koelnische Volks-Zeitung" je naznana, da so Nemci našli petnajst ruskih vojnih ladij v Odeski luki, ko so zasedli Odeso.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 19, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Za armado obih spolov.

Moskva, 16. marca. — Vseruski kongres sovjetrov je potrdil mirovno pogodbo z Nemčijo z veliko večino.

Sprejeta je bila boljševska resolucija, ki odobruje vladne čine delavskih in vojaških delegatov in mirovne delegacije ter zahteve organizacije domovinske obrambe potom ustanovitev narodne armade obih spolov. To je bilo sklenjeno, ko se je Leninu posrečilo obnoviti mir med preporavnimi strankami in po njegovi izjavi, da je ta korak edini izhod, s čimer je hotel reči, da se pogodba utegne prelomiti v izpremenjenih okoliščinah.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 19, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Nemci zavzeli Nikolajev.

London, 17. marca. — Nemci so zasedli Nikolajev, poleg Odese, po Reuterjevi brzjavki iz Petrograda.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 19, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Avtstria za Belgijo.

Amsterdam, 14. marca. — Dunajski poročevalec "Tijd" pravi:

"Vkljub miru z Rusijo in nasprotju z diplomatskim svetom je mišljenje med dunajskim ljudstvom še pesimistično. Pangermaj (Vsenemci), ki izsiljuje dogodek, so ostro obsojan."

Omenivši, da v Avstriji ne smatrajo Belgijo za kako zastavilo, kakor ostala zasedena ozemlja, pripisuje poročalec nemškega kancelarja povečano jasnost glede Belgije vplivu grofa Czerninu, avstro-ogrškega ministra zunajnih stvari, in mnenjen, katera je prejel kancelar iz Dunaja v visokih cerkevnih krogov. Pravi, da ima dovolj arzlogov za misel, da se Nemčija v kratkem izjavi še jasneje.

Novi prefekt propagande.

Rim, 12. marca. (Zakesnelo.) — Papec Benedikt je imenoval kardinala van Rossum, ki je bil prvi holandski član svetega zborna, prefektom kongregacije za propagando.

AMERIŠKI ZAKOPI OBSTRELJEVANI.

Nemci podjemajo ljute napade, ali Američani jih prav hrabro odbijajo.

POROČILA Z DRUGIH BOJIŠČ.

Na Laškem samo topniško bojevanje in patrolno pozvezovanje.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 19, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Laška fronta.

Rim, 13. marca. (Zakesnelo.) — Včeraj so bila sovražnikova prenočišča na severnih slemenih Col-Della-Berette dosežena po našem strelnju. Sovražni pozvezovalni oddelki so bili obiti vzhodno od Monte-Christalla, južno od Stelvia; v Tonalskem okraju in vzhodno od Gardskega jezera. V Aški dolini so bili patrolni spopadi in sovražnik je bil pognat nazaj. Blizu Fenerja so francoski pozvezovalni oddelki provzročili izgub sovražni prednji straži.

Ob vsej fronti je bilo topniško strejanje na obih straneh nemočno, najmočnejše ob Piavi. Sovražne čete v kretanju južno od Novente so bile nadlegovane in sovražne utrdbе v primorski krajini poškodovane.

Zrakoplovstvo.

Na planinah je bila zrakoplovna delavnost silna nad bojno linijo in nad neposrednimi ozadjji. Pomorski zrakoplovi kraljevske mornarice so spuščali bombe na sovražnika skladisca in naše zrakoplove so bombardovali sovražnika skladisca v Vardarski dolini in proti železničnim postajam v Beliščah, severno od Bitolja.

Ruska fronta.

Berlin, 14. marca. — Nemške čete, ki so bile v dogovoru z rumunsko vladom poslane proti Odesi iz Braile prek Galatza in Benderov, so zasedle Odeso po boju s krdeli blizu Nojdovanke. Sledile so jim avstro-ogrške čete, ki so prisile iz Šmerinke.

Drugod ni bilo nič novega.

Zrakoplovstvo.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 19, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Avtstriaško poročilo.

Dunaj, 15. marca. — Italijanske postojanke na Monte-Pasubiu so bile razstreljene včeraj s pokončujočim uspehom na znaten površini. Naši oddelki so zasedli razvaline.

Zrakoplovstvo.

Na Beneškem sta dva avstro-ogrška bojna zrakoplovna oddelki v površju za sovražne zrakoplovne napade podjela napad na laško zrakoplovsko loko severovzhodno od Mestra (predmestja Benet). Štirje sovražni zaledovalni zrakoplovi oddelki, ki so bili pripravljeni za pot, so bili presečeni in bombardovani. Eno laško zrakoplovsko kritje se je podrl.

Na svojem povratu so naši zrakoplovi bombardovali Treviso in sovražnikove zakope ob Piavi.

Topniški boji.

Rim, 16. marca. — Obojestransko topniško obstrelevanje je bilo pogostejše v pasu severno od Ponte della-Friuli in južno od Zensonja ob Piavi. Sovražne patrole so bile poognane v beg.

V Asiaškem okrožju so naši izbruhli.

streljanja ponovno motili sovražna kretanja ob zadnji liniji.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 19, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Makedonska fronta.

Pariz, 13. marca. (Zakesnelo.) — Francoske čete so podjele več uspešnih napadov severno od Ljumnice. Blizu Građevnice so srbske čete dovedle nazaj več Bolgarov, ujetih v napadu.

Zrakoplovstvo.

Ententini zrakoplovi so izvedli številne napade in bombardovali sovražnikove zavode blizu Rupela in severno od Bitolja.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 19, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Nič posebno važnega.

Pariz, 14. marca. (Zakesnelo.) — Topništvo je bilo delavno na desnem brez Vardarja in severovzhodno od Bitolja. Bombardujejoči napade so izvedli aliirske zrakoplovcе proti železnični progji med Seresom in Oramo, na sovražnikova skladisca v Vardarski dolini in proti železničnim postajam v Beliščah, severno od Bitolja.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 19, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Ruska fronta.

Berlin, 14. marca. — Nemške čete, ki so bile v dogovoru z rumunsko vladom poslane proti Odesi iz Braile prek Galatza in Benderov, so zasedle Odeso po boju s krdeli blizu Nojdovanke. Sledile so jim avstro-ogrške čete, ki so prisile iz Šmerinke.

Drugod ni bilo nič novega.

Zrakoplovstvo.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 19, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Avtstriaško poročilo.

Dunaj, 15. marca. — Zadnji ozki kos avstro-ogrške ozemlja, zasedenega po Rumunecu, je bil izpraznjen. Vzhodna meja monarhije je po potrebitjem letu najtežjih vojnih bremen zatemnila popolnoma prosto.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 19, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Francoška fronta.

Berlin, 14. marca. — V nekaterih odsekih med rekama Lys in Scarpe, na obrežju reke Meuse in v Sundgau, blizu Altkircha, je sovražno topništvo razvijalo živahnjo delavnost. Ob ostali fronti so bili pogostni živahnji močni izbruhni strelnji v manjši perhotni spopadi v Nikogaršnem ozemljiju.

Zrakoplovstvo.

Sedemnajst sovražnih zrakoplovov in troje prvezanih balonov je bilo zbitih včeraj v ozračnih spopadih in po strelnju odspodaj. Od sovražnega oddelka letičevega proti Freiburgu so bili trije stroji zbiti na fronti. Baron von Richthofen je pridobil svojo petinštideseto zmago v zraku.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 19, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Britansko poročilo.

London, 15. marca. — Naši napadni oddelki so prdrli v sovražne linije snoci zapadno od Villers-Guislaina in priveli nazaj nekaj ujetnikov.

Sovražni napadi so bili odbiti v sosedinah Passchendaela in Poelcappela. Naše sovražne topništvo je kazalo nekaj delavnosti ponoči jugozapadno in zapadno od Cambrai, južno od Armentières ter v odskeh Massies in Menin.

Zrakoplovstvo.

Bojevanje v zraku je bilo najhujše v sredu, spopadli so se veliki oddelki. Devetnajst sovražnih zrakoplovov je bilo zbitih in pet drugih pognanih do

Vladni poziv za Tretje Posojilo Svobode.

Washington, D. C., March 16, 1918.

Office of the Secretary.

Klubom, društvom, organizacijam, cerkvam itd. Združenih Držav ameriških:

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen L. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba Inkorp. L. 1899.
v lastnem domu, 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois.

Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina:

Za Združene države na leto.....	\$2.00
Za Združene države za pol leta.....	\$1.00
Za Evropo na leto.....	\$3.00
Za Evropo za pol leta.....	\$1.50
Za Evropo za četr leta.....	\$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljatve naj se pošiljajo na:

AMERIKANSKI SLOVENEC
Joliet, Illinois.

Pri spremembu bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznamo
POLEG NOVEGA TUDI STARI
NASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziroma.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEC
Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays by the
SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO.
Incorporated 1899.
Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

Iz slovenskih naselj.

Joliet, Ill., 18. marca. — Sv. misijon v naši slovenski cerkvi sv. Jožefa, ki ga vodita Rev. P. Vencel Šolar, O. S. B., in Rev. Frančišek J. Ažbe, se je pričel včerajšnjo nedeljo zjutraj pri 8. sv. maši ob najstevilnejši udeležbi in bo sklenjen prihodno nedeljo zvečer ob pol 8. uri. Vsak dan je ob 5. uri zjutraj je sv. maša in kratka pridiga; ob 7:30 sv. maša za šolsko mladino; ob 8. uri sv. maša in pridiga za vernike; ob 3. uri popoldne križev pot, in ob 7:30 zvečer sv. rožni venec, pridiga in blagoslov s presv. Rešnjim Telešom. Stanovske pridige: Za žene v četrtek popoldne ob pol 3. ur in za može v četrtek zvečer ob pol 8. ur. Spovedi so vsako jutro ter popoldne od 3:30 dalje in zvečer. Papežev blagoslov, ki je združen s popolnim odpustkom, bo podelen pri sklepku sv. misijona.

— Prvi slovenski fant iz Joljeta rani na Francoskem. Poročali smo, da sta pred kratkim storila častno smrt na francoskem bojnem polju dva mlada Poljaka iz Joljeta. Za njima je prišel na vrsto mlad Slovenec iz Joljeta, ki pa na srečo ni bil usmrčen, nego samo lahko ranjen. Gospa vdova Marija Petrovič, 541 Marble street, je v petek popoldne ob treh prejela brzojavko iz Washingtona, da je bil njen sin Joseph lahko ranjen na Francoskem. In generala Pershinga petkov seznam izgub, objavljen po časopisu v soboto, je potrdil to vest. Joseph Petrovič, star nekaj nad 24 let, je služil kot prostak pri bateriji D. sedtega topniškega polka. Bil je eden prvih jolietskih fantov, ki so šli med vojake kot protostoljci. Poslan je bil najprej v Jefferson Barracks, kjer je dovršil svoje predhodno vežbanje. Odinil je prek morja z enim prvih vojakov kralj, ki so bila poslana na Francosko. Ranjen je bil prejkone med bojem v zakopilih prve linije. Kadarkaj več izvemo o tem, hočemo naznati. Med tem pa upamo, da naš mladi rojak-junak Petrovič kmalu okrev.

— 47 fantov se je zglasilo v jugoslovenski naborni kampanji, ki se je vrnila v Joljetu zadnje štiri tedne. Kampanja se bo nadaljevala do konca tega tedna, da se ponudi tudi Slovenscem priložnost za zglasitev. Dosedanjizglasenci so samo Srbi in Hrvati. Ali ni nobenega Slovenca v Joljetu, ki bi hotel stopiti v vrste jugoslovenskih dobrovoljnnikov? Zglasite se v Adam Aradi, na voglu Ottawa in Van Buren

streetov, kjer se nahaja jugoslovenski vojaškonaborni urad, ki ga vodita poročnika Češka in Radulovič.

— Pogreb pok. Johna Stefanicha. V soboto dopoldne so bili položeni k zadnjemu počiku na našem slovenskem pokopališču sv. Jožeta zemeljski ostanki pokojnega Johna Stefanicha, slovenskega gostilnicarja, ki je nagnalo umrl v noči od torka na sredo, kakor smo poročali zadnjič. Nič manj nego dvainpetdeset avtomobilov, napoljenih s sorodniki ter sožalnimi priatelji in znanci, je bilo v pogrebni izprevodu, pod vodstvom pogrebniške tvrdke A. Nemanich & Sin. Venčev in šopkov od cvetlic je bil zvrhan voz. Društvo sv. Frančiška Sal. št. 29 K. S. K. J. je v lepem številu in razvitem zastavama spremilo svojega pokojnega člena do groba. Črno sv. mašo je služil domači g. župnik, Rev. John Plevnik, ki je opravil tudi nagonbe molitve. Pokojni g. John Stefanich se je bavil z gostilničarstvom dvanajst let; nad 11 let je salunaril v A. Nemanichovi hiši pod št. 915 N. Scott street. Bil je napram svojim gostom priazen in vlijeden ter napram vsem rojakinom in drugorodecem pošten in pomagljiv, in zato so ga vsi radi imeli. Rad je pomagal z desnico, da ni vedela levica. Tudi za našo cerkev je rad in mnogo žrtvoval. Bil je vedno mož-beseda. In kremenit značaj. Zahrbnost in obrekovanje je sovražil. Vsi njegovi priatelji in znanci ga obranijo v blagem spominu. Sorodniki kom našč najiskrenje sožalje, a po-knjemu Johnu svetila večna luč!

— G. Math Bajuk in John Ilenich, gostilničarja v Ottawi, Ill., sta prisla v soboto na pogreb pokojnega Johna Stefanicha.

— G. Anton Korevec, 105 Indiana street, s svojim sinom Josipom odpotuje nocoj na svojo farmo v slovenski farmarski naselbini Willard, Wis. Snodi so jima privedli sosedje in sosednje imenitno večerjo v slovo, katere se je udeležilo nad trideset oseb.

— G. Joseph Štukel, ki je bil ob ustanovitvi K. S. K. J. leta 1894, izvoljen prvi predsednikom iste in je bil pozneje dolgo let v službi jolietiske mestne policije, je odpotoval v petek zvečer na svojo farmo v Montani, kjer živi njegova žena in imata svoji farmi (po 320 akrov) tudi dva njegova sina, John in Gustav.

— Gospodinje, redite kokoši, da bo ste kajzerje "bitale"! Tako kliče naša vlada. Kokošarstvo in patriotizem sta v ozki zvezi, in prvo je prav tako vojno delo, kakor pletenje, šivanje ali kako drugo žensko vojno opravilo.

— Ali imate svoj vojni vrt? Pomlad nastopa, in čas je, da zopet začnete vrtnariti. Vso zelenjaj, ki jo potrebujez za svojo domačo pobarbo, pridelajte sami v svojem lastnem vrtu. S tem koristite sebi in vlasti Združenih Držav v boju za svobodo Amerike in vsega sveta. Na delo v vrtu!

— Pisma v jolietskem poštnem uradu imajo: Jurman Frank, Legan Mrs. Sarah, Saffran Miss Marie.

— Ob prilikli ženitovanju, krstov, pogrebov in drugih slučajih, ko potrebujete avtomobil, se oglašite pri meni, ki imam 7 passenger limousine-avtomobili za vse potrebe. Chicago tel. 2575, N. W. Phone 344 — A. Nemanich, Joliet.

Adv.

Canonsburg, Pa., 11. marca. — Cenjurednik, prosim Vas za malo prostora v cenjenem listu, ki je najstarejši in zaslubi največjo pohvalo med slovenskim narodom v Ameriki; ki že deluje blizu trideset let in res, kar je obljubil pri začetku, da bo izpolnil v svojem delovanju, to izpoljuje še danes po tak dolgih letih in vključi tako hudo viharjem, kakor so dandanes. Zato ti kliče slovenski katoliški zavod.

Dragi čitalci, ali ne spoštuješ takage moža, ki pravi: "Jaz bom vedno mož na svojem mestu, kar obljubim"— in tudi stori, ali ni potem spoštovanja vreden? In tak je list A. S., ki je pri začetku napisal: "Katoliški list za amerikanske Slovence". Toda dobijo se še duševne revčki, ki prezirajo take liste in urednike, kakor tudi čitalce. V "Prosjeti" št. 41 je neki John Kem obsojal tudi "katoličko mamico", da ni nekaj pravilno napisala Janez, motiš se! Kar sam storiš, misliš, da tudi drugi tako delajo. Kdor te pozna in vidi tvoj dopis, že ve, kakšen mož si. Kdor nima najpoglavitnejšega dela v svojem telesu, ta je najhujše bolan, — kdor namreč nima duše in vere. Zato sem jaz vesela, da sem po vašem "duševna revčka" in "katolička mamica". Na nobeno stvar pa nisem tolikan ponosna, kakor na ime katoliško, ker vidiš med vsem narodom v Ameriki katoličanstvo spoštovanje, in zato se zahvalim Bogu, da sem pri sv. krstu dobita to vzvišeno ime, katero spoštuje celo žid najbolj. Rekel mi je neki sin Abrahamovega rodu nekega dne pri nekem pogrebu, da će žid prestopi v drugo vero, ne prestopi nikdar v drugo, kakor v katoliško.

Sedaj pa prosim Vas, g. urednik, ne zamerite mi, ker sem Vas nadlegovala z mojim slabim pisanjem, in želim, da

bi imeli vedno tako dober spomin, kakor dosedaj. Janezu Kemu pa želim, da bi le senco takega spomina imel, pa bode bolje izhal s "katoličko mamico". M. Bevc.

IZ PISEM NAŠIH VOJAKOV.

G. Anton G., slovenski trgovec v Jolietu, je prejel pismo, iz katerega posnemamo sledenje:

Fort Worth, Tex., 9. marca. — Cenjeni g. A. G.! Vam pišem par besedi in Vam dan znati, da sedaj se nahajam v Camp Bowie, Tex. Ima se mi prav dobro godi. Tukaj "ronam truck" z Quartermaster Base Hospital. Delamo 8 ur na dan in 4 ure vsaki dan imamo šolo, kjer nas učijo reči, ki so človeku v korist. Izprva sem bil 2 meseca v Camp Dodge, tam sem nosil puško, ampak tisto se mi ničisto nič dopadol. Pa pa je prav, da je človek malo pritisnjen, ga včasih sreča doseže.

Sedaj bo kmalu 6 mesecev, kar sem v službi, pa nisem dobil še nobene kazni. Seveda, viske tudi ne.

Tukaj mi je dolgčas, ker ni nobenega Slovence, mislim, da sem sam Krajinček tukaj. Tukaj so fantje samo iz držav Tex. in Okla. So fini fantje.

Od tukaj so jih že veliko poslali na Francosko, in kakor sem čul, da v kratkem bodo poslali celo divizijo tja. Upam, da ne še kmalu.

Imamo tudi katoliško cerkev tukaj, in tudi jaz jo običsem vsako drugo nedeljo. Da me Vi sedaj vidite, bi rekel: "O, to pa res ni tisti neumni John."

Mr. G., še vedno se domisljam na tisti dan, predno sem šel iz Joljetja. Sem bil v Vašem officiu in ste rekli, da naj pride nazaj, da mi boste dali par cigar, predno grem k soldatom. Nisem prišel, zakaj sem bil malo trknjen v času nisem imel. Prosim, pošljite mi par cigar in par "pekičev skrep tobaka", za kar bom Vam hvalezen in bom mislil, da ste mi odpustili, ko sem Vam včasih nagajal. Oprostite.

Well, Mr. G., ako me bojo poslali na Francosko, od tam bom pa Vam pisal in povedal, kako je tam. Jaz bi šel rad tamta, da bi videl, kako je "prišimano", in tudi drugim povedal. In lahko bi rekel, da sem nekaj videl, kadar bom prišel nazaj v Joljet.

Zelim in upam, da bi bilo skoraj končec to svetovne vojne. Ako Vam čas pripušča, prosim, pišite par vrstic, zanj jaz bi rad slíšal od Vas.

S spoštovanjem

John Zaletel,
Base Hospital, Camp Bowie,
Fort Worth, Texas.

Iz pisma, katero je prejel od istega vojaka g. Joe A., posnemamo sledenje:

Camp Bowie, Tex. — Dragi prijatelj Joe! Meni gre prav dobro. Sedaj sem upoden v Quartermaster Dep. B. H. Tukaj "ronam truck". Zjutraj vstanešmo ob 5. uri, seveda, to je zame malo prerano. Potem gremo ven na izpredvod. Ob 6. uri dobimo zajtrk. In potem gremo v šolo do 8. ure. In potem gremo delat, in delamo do 4. ure popoldan. Vsaki drugi dan imamo gaisilski vaje, če bi n. pr. ogenj izbruhnil, da bi se znali obnašati in hitro pogasiti. In dosti drugi reči nas učijo, n. pr. hitro voziti, ali motor popraviti, če bi se pokvaril. To je vse človeku v korist. Seveda ne vem, koliko časa bom na tem delu; bojim se, da me bojo dali nazaj na B. H. Ambulance. Od tukaj jih zmeraj pošljajo ven v neko taborišče v N. Y., to pomeni Francosko. Tukaj je sedaj dosti prostora za nove fante, ki bodo prišli semkaj enkrat na mesec. Danes sem tudi dobil pismo od Johna Ditchmana, on je sedaj v N. Y., pripravljen za odhod preko morja. On pravi: "Look out, kaiser, ko jaz pride tamta". Rad bi znal, kje je Steve Vertin sedaj, že dolgo nisem čul od njega; mislim, da on je tudi tam nekje blizu vode. Ako znaš za njegov naslov, prosim, da jih jaz poznam. Rad bi bil takrat v Camp Dodge, ko bojo prišli iz Joljetja. Kaj pa "ohceti", jih je bilo kaj veliko v Joljetu letosnji predpust?... Joe, tukaj je kratke čas, dnevi grejo naprej, kakor bi jih podil; samo Mežnarjev Janezek bo kmalu star Janez, no, pa kaj čem, kar bo, pa bo. Ako znaš, da je še kateri Slovenec v tej kampi, daj mi znati; tukaj v B. Hospital Dept. v tem, da ni nobenega. Sedaj bom šel v mesto na ples, kakor po navadi vsako soboto zvečer. Torej končam to moje pisanje. Prosim piši, kaj je nova v Joljetu. Lep pozdrav. Z Bogom!

John Zaletel,
Base Hospital, Camp Bowie,
Fort Worth, Tex.

G. Joe A., ustanovljen L. 1895.

nam sedaj huda prede, ker je tako vročina, da jo komaj prenašamo. Večliko parado smo imeli danes, vsa divizija je bila v nji, kakih 22,000 mož.

In verjam mi, če bi jo Ti videl! Parada narodne straže v Dellwood parku ni bila nič proti naši paradi. Generalni štab iz Washingtona je bil tukaj. In dobili smo vse nove stvari pred navedenimi dnevi, nove puške in pase itd. General je rekel, da pojdemo. Zato mislim, da odrinemo v kratkem. In dobili smo tudi nove gamaše. In verjami, da je plinova šola (gas school) res pravcat pekel. Imeli so nas v plinovih hiši pred par dnevi, da so nas preizkušali s plinovimi krinkami, in verjami, da je to hiša, v kateri mora biti okrinkan, ali pa te vrag vzame. In še, Joe, opojne pijače nisem okusil, odkar sem zapustil Joliet. Tukaj ne dobiš steklenice piva niti za deset doljarjev. In verjam, zares se počutim dobro, odkar nič več ne pijem. In še nekaj Ti povelj, da se prav pridružim učenju metati ročne granate, in te so res vratje v primeri s svojo velikostjo. Le žal, da nimam tu nobenih znancev iz Joljetja, če že ne prijateljev. Well, za danes končam, kajti moram iti čistit mojo puško, pas, plinov krank in potem v kopal. Ostajam Tvoj prijatelj Frank Malley, 152 Inf. Co. L.

JUGOSLOVANSKI POKRET NA SLOVENSKEM.

(Dalej.)

Jugoslovanski Narodni Svet.

(Slovenec, 10. I.) "Glas Slovencev, Hrvatov in Srbov poroča, da je izzval zaključek Slov. Ljudske Stranke pregovarjanje med strankami glede osnovanja Narodnega Svetja in napravil veliko veselje v vseh krogih. Tudi "Napredna stranka" je takoj začela s predpripravnimi delom. O osnovu Narodnega Svetja voda pravila prepričanje, da bodo župnički zvezali in ga gnali peš podlugo u dole v Maribor, medtem ko je bil medpotoma izpostavljen najbesejščim napadom nemških biciklistov iz mesta, ki so prišli na izlet v vas. Nekateri teh biciklistov so odšli naprej v Maribor ter pripeljali naproti druhal ljudi, več sto glav po številu. Ti biciklisti so pripravili Nemcem, da je župnik B. bral onega župnika na zvezdo s črko. Burni klic: "Živeli Jugoslaveni, živeli češko-jugoslovansko bratstvo" so zaorili po dvoranu in zbor je zaključil, da se predsedništvo zavrhlo. Samoodločevanje v narodno zedinjenje Jugoslovanov — to moreta bili dva čvrsta temelja Narodnega Svetja za celi naš jug. Vse drugo, kar izvira iz teh nač

Družba

SV. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZJEDINJENIM DRŽAVAH
SEVERNE AMERIKE.

Sedež: JOLIET, ILL.

Inkorp. v drž. Ill., 14. maja 1918
Inkorp. v drž. Pa., 8. apr. 1918

Vstanovljena 29. novembra 1914

DRUŽBINO GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA ENEGA, EDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsednik.....GEORGE STONICH, 815 N. Chicago St., Joliet, Ill.
 I. podpredsednik.....JOHN N. PASDERTZ, 1506 N. Center St., Joliet, Ill.
 II. podpredsednik.....GEO. WESELICH, 5222 Keystone St., Pittsburgh, Pa.
 Tajnik.....JOSIP KLEPAC, Woodruff Road, Joliet, Ill.
 Zapisnikar.....ANTON NEMANICH, Jr., 1002 N. Chicago St., Joliet, Ill.
 Blagajnik.....JOHN PETRIC, 1202 N. Broadway, Joliet, Ill.

NADZORNJI ODBOR:

JOSIP TEŽAK, 1151 North Broadway, Joliet, Illinois.
 MATH OGRIN, 12 Tenth St., North Chicago, Illinois.
 JOSIP MEDIC, 918 W. Washington St., Ottawa, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

STEFAN KUKAR, 1210 N. Broadway, Joliet, Illinois.
 JOHN JERICHE, 1026 Main St., La Salle, Illinois.
 JOHN J. ŠTUA, Box 66, Bradley, Illinois.

GLASILO: AMERIKANSKI SLOVENEC, JOLIET, ILL.

KRAJEVNO DRUŠTVO ZA D. S. D. se sme ustanoviti s 8. člani(icami) v kateremkoli mestu v državi Illinois in Pensylvaniji z dovoljenjem glavnega odbora. Za pojasnila pišite tajniku.

Vsa pisma in denarne pošiljatve se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljajo na 1. porotnika.

Sebastopolska Najdenka.

PREVEL REV. JOHN PLAZNIK.

(Dalje.)

Maloney. Moja vera me ne uči drugim jezike rezati; uči nas pa, kako naj vladamo svojega. Zato Vam ne bom povedala vsega, kar mislim o Vas. Zato pa ne boste mučili moje Rose.

Viktoria. Kaj pa mi hočete storiti? Nič ne pomaga, če poveste Miss Quigley. Ta je že sklenila, da Roza ne več papistinja.

Miss Quigley hitro vstopi.

Miss Quigley. O, prav res, Miss Armstrong. (Dekleta kar odlete in zbeže.) To je pa res čudno obnovevanje, Mrs. Maloney. Vaša prisotnost mi je spravila vso hišo v nered. Prvič, zadružuje učenka, ko jo poklicem k delu; drugič pa zadržuje gospodinčne od dela s svojim gorovjenjem.

Maloney. Ne tako, gospodična. Jaz jim nisem rekla, naj pridejo. Njihova družba pač ni prijetna; posebno še potem, ko sem se morala posloviti od one, ki mi bolj ugaja.

Miss Quigley. Dala sem Vam preveč svobode. Moja dolžnost do kraljevskega veličanstva mi narekuje, da porabim razmerje s kraljicino varovanko in osebo, katere obnašanje in imenje ji škoduje. Sedaj je že dovolj stara, da se naleže napacihi misli.

Maloney. Kaj pa mislite? Da mi ne bote dovolili malega pogovora vsak četrtek leta?

Miss Quigley. Treba bo tudi to prepovedati.

Maloney. Obljubili ste mi, ko sem jo pripeljala sem, da jo lahko pred obiskat, kadar hočem.

Miss Quigley. Razmere so pokazale, da sem se motila. Ne bom rekel, da ne smete več priti, ampak samo enkrat na leto in govorili boste z Miss Rozo samo v moji navzočnosti.

Maloney. Česa pa se bojite? Da jo bom pokvarila?

Miss Quigley. Ne vem, kakre misli jiti vtepatve v glavo. Njeno obnašanje kaže, da niste držali obljube, da ne bote govorili z njo o veri.

Maloney. Ravno danes sem to slišala. Nisem hotela govoriti z njo o veri. Pa me je prosila, ker ste Vi prelomili svojo oblubo. Obljubili ste mi, da ne bote skušali napraviti iz nje protestantinjo in da ne bote pustili, da bi jo dekleta dražila zaradi vere. Sedaj pa hočete, da hodi v vašo cerkev, dekleta ji pa pravijo papistinja.

Miss Quigley. Prosim, ne podstope se narekovati meni v moji lastni hiši. Kdor živi v moji hiši, bo opravjal dolžnosti do svojega Stavrnika in niko se mi ne bo ustavljal. Tako, prosim, Mrs. Maloney, da držite jezik za zombi takih zadevah.

Maloney. Slabo bi bilo za mene, če bi ga. Gledala bom, da to zvedo tisti, katere Vas lahko pripeljejo k zavesti.

Miss Quigley. Res? Rada bi videla te ljudi.

Maloney. Poglejte kar tukaj. Kadar ljudje zgube zdravo pamet, jim jo je težko vrniti. Našla pa bom človeka, kateri Vas bo prisilil, da bote

zanimam za te, četudi mi ni kraljica tega zapovedala.

Roza. Upam, da se nisem nikoli nevhaležno skazovala za vso Vašo skrb.

Miss Quigley. Ne bom se privoževala. Samo če bi bila ti pustila to staro zeno, katero si imenovala svojo strežnico, takoj, ko sem prvič pozvovala. Potem bi bila še bolj vesela twoje hvaležnosti.

Roza. Bila je le hvaležnost, da Vas zagotovim, ki me je zdržala. Niamam skrbne matere. Ona je zavzelen prostor. V ljubezni mi je več, kakor mati.

Miss Quigley. Tvoj govor je nerazumem. Ali se še nisi otrsla teh nizkih in sramotnih idej, katerih si se navzela od te neizobražene žene, predtve je veličanstvo zaupalo meni.

Roza. Ali je nizkoton ljubiti one, kateri so nam skazovali ljubezen? Kdo bi dal življenje za nas, če bi bilo treba?

Miss Quigley. Ti me ne razumeš prav. Hvaležna moraš biti za vse, kar je storila za tebe, četudi je dobila plačilo; saj dobro veš, da ima penziono. Ti pa bi morala gledati više in se ne več veseliti znanstva z njo.

Roza. Zakaj naj bi jaz, uboga slika, gledala više? Če bi tudi, kje bi našla ljubezen, kakoršna je njena?

Miss Quigley. Ali nisem rekla, da se jaz zelo zanimam zate, ker si zapaščena? Zatorej, glej na me in mene prosi, da bi bila tvoja mati.

Roza. Nočem Vas žaliti; reči pa moram, da bi ne mogla zamenjati njenje ljubezni za Vašo, četudi bi hotela.

Miss Quigley. Bojim se, da se preveč trmoglava, da mi ugovarjaš, same, da mi nasprotuješ.

Roza. Ne zdi se mi, da sem trmoglava. Vsakemu skazujem spoštovanje, komur sem ga dolžna skazovati. Ljubezen je pa druga reč. Ne pride na povelje in se more kupiti le z ljubezni.

Miss Quigley. Dolžnost, katera te veže na me in spoštovanje do kraljice zahtevata od tebe, da prekinesi to nizko znanje in da se otresiš njenega vpliva.

Roza. Kako more njen vpliv žaliti kraljevsko veličanstvo ali vas?

Miss Quigley. Moja želja je in mora biti tudi želja one, ki te je sem poslala, da se pridružiš pravi Kristusovi cerkvi, katera milostno načeljuje, da ne spadaš k nizkotnu praznovnežem, kateri časte rimskega papeža.

Roza. Ali vi spadate h kraljicini veri?

Miss Quigley. Da, ponosna sem na to.

Roza. In draga moja postrežnica?

Miss Quigley. Papistinja.

Roza. Ali se to reče, da spada pačevu v Rimu?

Miss Quigley. Da. Poglej na sprotnje. Poglej mene in njo.

Roza. Vidim dobro in to me vtrjuje v sklep, da se hočem oprijeti onesvere, katera je naredila tako prijazno v odkritostručno.

Miss Quigley. Kaj! Mojo potrežljivost hočeš skušati s trmoglavo. Prisiliha me boš, da bom rabil drugačna sredstva.

Roza. Kaj mislite? Ali nisem pokorna?

Miss Quigley. Zakaj ne hodis v cerkev?

Roza. Misliš sem, da ste obljubili, da mi ne bo treba hoditi v cerkev, če nočem.

Miss Quigley. To se pravi, dokler si bila premilada, da bi razumela veselo ozanilo. Sedaj pa je moja dolžnost, da ti naznam, da moraš.

Roza. Ne, ne morem; zatorej ne skušajte siliti me.

Miss Quigley. Prosim, zakaj pa ne?

Roza. Ker se moje srce temu protivi. Kar stres me, če se spominjam na oni prazni prostori.

Miss Quigley. Kako se drzneš tako govoriti o hiši Božji?

Roza. Hiši Božji? To naj bi bila stanovanje Onega, dobrega, velikega, lepega, resničnega Boga?

Miss Quigley. Ali si jo kedaj videla?

Roza. Da. Teden, ko je bil pogreb onega sladkega otroka, male Emilije.

Miss Quigley. Se že spominjam. Pomagal si jo nesti. Lep pogreb je bil. Gotovo si tudi tako misila.

Roza. Res sem tako misila, ko smo jo nesli po livadi. Misliš sem, da so angelici nastiali pot z rožicami iz raja.

Miss Quigley. Me veseli, da misliš, da je pot v cerkev prijazna.

Roza. To je Božje delo. Bog sam jo je okrasil. Ko pa smo prišli do sveta cerkvenega dvorišča s celo vrsto črnega kamena, je moje srce vmrlo. Ko smo vstopili, sem skoro omredila. Tako prazno in brezpomembno je zrak bil dušljiv, tako nasproten zunanjemu.

Miss Quigley. Meni se vedno zdidi cerkev prijetna. Morda si sanjala?

Roza. Morda. Vsedaj sem se na kamen, o katerem ne vem, kaj naj bi predstavljal. Kmalu je minister začel brati pogrebne obrede z zopernim glasom.

Miss Quigley. Sedaj se spominjam, da so mi povedali, kako čudno

si se obnašala. Pa zakaj bi sedaj ne šla v cerkev?

Roza. Tak pust kraj je. Stene so pobeljene, okna zatlačena z grdim steklom. Ničesar, kar bi bilo privlačno, kakor oni svet prostor za pregrinjanjem, o katerem beremo v svetem pismu, nikač podobe kakega angelja. Zdi se mi, da sem bila nekoč v poslopju — velikem in veličastnem. Solnčni žarki so se vspali skozi lepo barvano steklo in padali na tla in stebre, na slike imenitnih svetnikov in junakov.

Roza. Bila je le hvaležnost, da Vas zagotovim, ki me je zdržala. Ničesar, kar bi bilo privlačno, kakor oni svet prostor za pregrinjanjem, o katerem beremo v svetem pismu, nikač podobe kakega angelja. Zdi se mi, da sem bila nekoč v poslopju — velikem in veličastnem. Solnčni žarki so se vspali skozi lepo barvano steklo in padali na tla in stebre, na slike imenitnih svetnikov in junakov.

Roza. Tvoj govor je nerazumem. Ali se še nisi otrsla teh nizkih in sramotnih idej, katerih si se navzela od te neizobražene žene, predtve je veličanstvo zaupalo meni.

Roza. Tak pust kraj je. Stene so pobeljene, okna zatlačena z grdim steklom. Ničesar, kar bi bilo privlačno, kakor oni svet prostor za pregrinjanjem, o katerem beremo v svetem pismu, nikač podobe kakega angelja. Zdi se mi, da sem bila nekoč v poslopju — velikem in veličastnem. Solnčni žarki so se vspali skozi lepo barvano steklo in padali na tla in stebre, na slike imenitnih svetnikov in junakov.

Roza. Tvoj govor je nerazumem. Ali se še nisi otrsla teh nizkih in sramotnih idej, katerih si se navzela od te neizobražene žene, predtve je veličanstvo zaupalo meni.

Roza. Tvoj govor je nerazumem. Ali se še nisi otrsla teh nizkih in sramotnih idej, katerih si se navzela od te neizobražene žene, predtve je veličanstvo zaupalo meni.

Roza. Tvoj govor je nerazumem. Ali se še nisi otrsla teh nizkih in sramotnih idej, katerih si se navzela od te neizobražene žene, predtve je veličanstvo zaupalo meni.

Roza. Tvoj govor je nerazumem. Ali se še nisi otrsla teh nizkih in sramotnih idej, katerih si se navzela od te neizobražene žene, predtve je veličanstvo zaupalo meni.

Roza. Tvoj govor je nerazumem. Ali se še nisi otrsla teh nizkih in sramotnih idej, katerih si se navzela od te neizobražene žene, predtve je veličanstvo zaupalo meni.

Roza. Tvoj govor je nerazumem. Ali se še nisi otrsla teh nizkih in sramotnih idej, katerih si se navzela od te neizobražene žene, predtve je veličanstvo zaupalo meni.

Roza. Tvoj govor je nerazumem. Ali se še nisi otrsla teh nizkih in sramotnih idej, katerih si se navzela od te neizobražene žene, predtve je veličanstvo zaupalo meni.

Roza. Tvoj govor je nerazumem. Ali se še nisi otrsla teh nizkih in sramotnih idej, katerih si se navzela od te neizobražene žene, predtve je veličanstvo zaupalo meni.

Roza. Tvoj govor je nerazumem. Ali se še nisi otrsla teh nizkih in sramotnih idej, katerih si se navzela od te neizobražene žene, predtve je veličanstvo zaupalo meni.

Roza. Tvoj govor je nerazumem. Ali se še nisi otrsla teh nizkih in sramotnih idej, katerih si se navzela od te neizobražene žene, predtve je veličanstvo zaupalo meni.

Roza. Tvoj govor je nerazumem. Ali se še nisi otrsla teh nizkih in sramotnih idej, katerih si se navzela od te neizobražene žene, predtve je veličanstvo zaupalo meni.

Roza. Tvoj govor je nerazumem. Ali se še nisi otrsla teh nizkih in sramotnih idej, katerih si se navzela od te neizobražene žene, predtve je veličanstvo zaupalo meni.

Roza. Tvoj govor je nerazumem. Ali se še nisi otrsla teh nizkih in sramotnih idej, katerih si se navzela od te neizobražene žene, predtve je veličanstvo zaupalo meni.

MALI VITEZ

(PAN VOLODIJEVSKI.)

Zgodovinski roman. Spisal H. Sienkiewicz.

Po poljskem izvirniku poslovenil Podravski.

(Dalje.)

Volodijevski pa je dejal, da hoče služiti pošteno in da vrhutega še namjerja v tej stvari v cerkvi storiti obljubo. Naprosil je tudi škofo, da bi smel izvršiti to namero že naslednji dan. Škofo, videc, da utegne ta obljuba služiti v prospeku javnosti, mu je obljubil kaj rad.

Naslednjega dne je bila v cerkvi večika pobožnost. Udeležili so se je vietezi, plemiči, vojaki in prostaki. Volodijevski in Ketling sta ležala pred oltarjem.

Kristina in Barbka sta klečali tesno za ograjo ter se jokali, zakaj vedeši sta, da utegne ta obljuba vplivati na kaj nevarno na življenje nju mož. Po končani sveti maši se obrne škofo z monstranco proti narodu. Zdajci maši vitez vstanet, poklekne na stopnice pred oltarjem in reče z ginjenim, toda minnim glasom:

"Za posebne dobre in še bolj za posebno pokroviteljstvo, kakršno sem prejel od Boga najvišjega in njegovega Sina edinorodnega, smatram za svojo dolžnost, da se izkažem hvaležnega. Obetam in prizemam, da hočem kakor sta mi pomagala On in njegov Sin, braniti sveti križ do poslednje kaplje krvi. Ker mi je zaupano povojstvo v starem gradu, tudi v nečistosti živečega sovražnika poganskega ne pustim v grad, dokler bom še živ gibal z rokami in nogami. Niti z obzidja ne odstopim, belega praporu ne zataknem, najsit bi me pokopale razvaline. Tako mi pomagaj Bog in sveti križ. Amen!"

V cerkvi nastane slovesna tišina. Nato se začuje glas Ketlingov:

"Obetam, da hočem za posebno dobro, ki sem jo prejel od te domovine, braniti grad do zadnjega diha in da se dam rajši pokopati pod njegovimi razvalinami, nego bi dopustil, da bi sovražnikova noga stopila semkaj. In kakor to prizemam iz odkritostrečne hvaležnosti in iskrenega srca, tako mi pomagaj Bog in sveti križ. Amen."

Duhovnik nagnje monstranco ter jo da poljubiti najprej Volodijevskemu, potem Ketlingu. Ko vitez to vidijo, zahrumi. Razlegali so se glasovi:

"Vsi prizemamo! Vsi pademo drug za drugim! Ta trdnjava ne pada! Prizemamo! Prizemamo! Amen! Amen! Amen!"

Nato potegnje sablje in kratke meče rožljaje iz nožnic, in v cerkvi se zjasni. Ta odsev od jekla osvetli grozna lica in razpaljene oči. Velika nadušenost prevzame navzoče plemiče, vojake in prostake. Zapeli so vsi zvonovi, zabučale so orgle, škofo pa je zapel: "Sub Tuum praesidium". Odgovorilo mu je na stotine glasov. Tako so mohili za trdnjavko, ki je bila stražnica in ključ ljudovlad.

Po dovršeni pobožnosti sta odšla Volodijevski in Ketling iz cerkve, držeč se za roke. Naročju je blagoslavljal in jima želel srečo; nične ni dvobil, da rajaša popadata, nego bi izročila grad sovražniku. Zdelo se je, da nad njima ne kroži smrt, nego zmaga in slava, in bržkone sta izmed vse te tople vedela edino ona, kako grozno odgovornost sta bili prezvela z to prizego. Mogoče, da je slutil pogubo, višejo nad njiju glavama, tudi dvoje ljubečih sreč. Barbka in Kristina se nikakor nista mogli pomiriti. A ko je došel napred Volodijevski k Barbki v samostan, se je razjokala in ihela kakor dete, se mu stiskala k prsim ter govorila s pretrganim glasom:

"Zapomni si... Mihael, da... Bog začuvaj nešreco!... Jaz... jaz... ne vem... kaj se... zgod... z menoj!"

In tresla se je od ginjenosti, pa tudi malii vitez je bil močno ginjen. Migal je nekaj časa z zoltimi brki, naposled pa je dejal:

"I no, Barbka... Bilo je treba... ne..."

Volodijevski še huje zamiga z brki in ponovi nekolikrat zaporedoma "Molči, Barbka... molči!" Končno pa ji reče nezno:

"Ali se še spominjaš, kaj sem dejal, ko te mi je Bog vrnil? Rekel sem: S čimerkoli se mi bo mogoče zahvaliti Bogu, s tem se mu zahvalim. Ako se vrnem živ iz vojske, sezidam cerkvico, pa tudi ob vojni moram izvesti kaj znatnega, da Boga ne násitim z nehvaležnostjo. A kaj grad!... Tega je za tak dobro še premalo. Napočil je čas! Ali bi se spodbil, da bi mi dejal Izveličar: Obljuba — ponuda! Prejme zasuj grajsko kamenje, nego preljom besedo, dano Bogu! Treba je bilo, Barbka — in to je vse!... Barbka v Boga zaupajva!..."

XV.

Volodijevski je še istega dne odrinil s praporji na pomoč gospodu Vasilevskemu. Ta je bil stekel k Hrinčiku, ko je dosegla novica, da so tja prihrušili Tatarji ter plenili ljudi in živ-

rasto Tatarji, osemdeset Kijani in enim plemenitaškim praporom je sam planil na jančarje ob brodu in navzlio hudem streljanju in pušk te znamenite pešce zmedel tako, da so se kar razkropili in se jeli umikati v vodo. Toda v tem je čambul Tatarjev, kateremu so pomagali Lipki, prebrel reko ob strani in vdrl v mesto. Diam in krik je naznani hrabremu poveljniku, da je mesto že v sovražnikovih rokah. Zato se je umaknil z broda, da priteče napadenim meščanom na pomoč. Jančarji kot pešci ga niso mogli pregnati, in tako se je na vso moč drevil proti mestu.

Že je bil tih njega, kar so njegovi dvorni Tatarji pometali od sebe zastave in prestopili na stran sovražnikovo. Nastal je jako nevaren trenutek. Čambul, ki so mu pomagali Lipki, češ, da to izdajstvo provzroči zmedo, je udaril jago na ključarja. Na srečo so se jim Kijani, ki jih je izpodbodel zgled poveljnnikov, hrabro postavili po robu, a plemenitaški tabor je naposed premagal sovražnika, ki se nikakor ni mogel merit s poljsko konjico. Polje je bilo takoj pokrito z mrljic; zlasti je padlo dokaj Lipkov, ki so bili v boju vztrajnejši nego drugi. Boj je trajal še na ulicah, in Lanckoronski, videc, da se od reke bližajo jančarji, se je skril za obzidje ter postal v Kamencu po pomoč.

Padišah še tega dne izpočetka ni misil jemati žvanskega gradiča, češ, da se ga lahko polasti na splošnega bojnega pohoda. Hotel je zajeti zgolj mesto in ker je misil, da bo onih oddelkov, ki jih je bil odspol, za to pogolnoma dovolj, tudi ni bil postal več jančarjev niti Tatarjev. Oni pa, ki so še bili na tej strani reke, so se posmem, ko se je gospod ključar zaprl v grad, iznova polastili mesta. Požgali ga niso, da bi jim pozneje služilo za zavjetje; gospodariti pa so začeli v njem s sabljo in kindžalom. Jančarji so svojeglavno lovili mlade ženske; može in otroke pa so morili s sekiram. Tatarji so imeli opraviti s plemenom.

V tem so stražniki iz grajskega stolpa ugledali, da se bliža konjica. Ko gospod Lanckoronski to zve, stopi z nekaterimi plemiči sam na stolp, nastavi daljnogled skozi predor, gleda dolgo in pozorno po potju, naposled pa reče:

"To je lahka konjica iz hreptovske posadke, ista, s katero je Vasilevski hodil na Hrinčuka. Gotovo so ga sedaj tudi poslali semkaj."

Nato je jel gledati iznova.

"Vidim pravstvolje; izvestno je to Vojteh Humecik!"

A trenutek kesneje je dodal:

"Hvala Bogu, to je sam Volodijevski, zakaj vidim dragonce. Gospodje, poskočimo tudi mi izza obzidja in z božjo pomočjo zapodimo sovražnika ne le iz mesta, ampak celo za vodo."

Po teh besedah je stekel na vso sapo navzdol, da postavi svoje Kijane in plemstvo v bojni red. V tem so v mestu Tatarji prvi ugledali prihajajoče prapore. Presunljivo kriceč: "Alah! Alah!" so se jeli zbirati v čambul. Po vseh ulicah se je oglasil odnev bobnov in piščalk. Jančarji so bili takoj urejeni tako naglo, da se je le malo katera pehotna na svetu v tem mogla meriti z njimi.

Čambul je letel iz mesta, kakor bi ga podil veter, in napadel lahko konjico. Sam čambul razen Lipkov, katerih je Lanckoronski mnogo pobil, je bil trikrat številnejši nego žvanska posadka s prihajajočimi praporji vred; zato ni omahoval naskočiti Vasilevskemu.

Toda Vasilevski, bujen mladenič, ki je takisto požljivo kakor slepo planil v vsako nevarnost, je zapovedal svojim ljudem, naj se spuste v največji dir, in je letel kakor meteor, ne da bi se menil za sovražnikovo število. Ta pogum je osupnil Tatarje, ki se niso radi sposprijemali s sovražnikom od spredaj. Ne meneč se za krik zadaj jezdčil dostojnikov, ne meneč se za presunljivo življanje in ropot bobnov, ki je zapovedoval sekati glave nevernikom, so pridrževali konje. Očitno jim je upadel pogum. Ko so bili še za streljaj daleč od praporja, so se razpršili na obe strani, pognavši proti konjici celo kopico pušč.

Vasilevski ni vedel ničesar o jančarjih, ki so se bili postavili na drugi strani mesta. Zato je pognal svoje ljudi takisto naglo za Tatarji, ali bolje, za polovico čambula, jih hitro dotekel in jel sekati one, ki so imeli slabše koste ter niso mogli urno bežati. V tem hipu je druga polovica čambulova napravila polkrug ter ga hotela zajeti. Toda v tem hipu so pritekli prostovoljci in obenem z njimi gospod ključar Kijani. Tatarji, napadeni od vseh strani, so se razpršili hipoma kakor pesek na vse strani, in nastala je gonja za posameznimi topliami in uhežniki. Tatarji so padali gosto, zlasti pod udarci Vasilevskega, ki je v svoji strasti sam naskočil vso toploto, kakor napade bivolov, ki so se pasli po tarabanskem močvirju.

Toda naslednjega dne ob zori je zapovedal sultani jančarjem, Tatarjem in Lipkom, naj prekoračijo Dnester in se polaste Zvanca, kakov trga tako tudi gradu.

Hrabri poveljnik Hieronim Lanckoronski jih ni čakal za obzidjem. S štisti-

ordo, opazoval, ali za njimi ne ugleda spahihev, jančarjev ali drugega izbranega oddelka.

V tem dospe k njemu Hieronim Lanckoronski s svojimi Kijani.

"Gospod!" zakliče. "Jančarji se po-

birajo proti reki; pritisnimo jih!"

Volodijevski potegne kratki meč iz

nožnice in zapove:

"Naprej!"

Dragonci so nategnili uzde, da so imeli konje v kreplkih rokah, in nato se je vsa vrsta nekoliško sklonila ter odjezila tako pravilno kakor na vežbališču. Izpočetka so jedzili stopnje, potem pa pognali konje v skok. Vendar pa jih se niso pustili v največji dir. Šele, ko so imeli za seboj hiše, postavljene ob vodi na vzhodni strani gradu, so ugledali bele klobučinaste kučne jančarjev ter spoznali, da bodo imeli posla ne z džamaki, nego s pravilnimi jančarji.

"Bij jih!" zakriči Volodijevski.

Konji so se nategnili tako, da so se skoro s trebuhi dotikali zemlje ter kopal grude iz trdih tal.

(Dalej prih.)

Hvaležna vdova.

Iz Ogrskega Starega grada poročajo, da je lani umrla vdova Mayer zapustila svojemu slugi Juriju Peck milijon kron.

DR. E. H. STEWART ZOBOZDRAVNIK

413 Cass St. (nad Crystal teatrom)

JOLIET, ILLS.

Chicago Phone 986.

Zanesljivo zobozdravljenje.

KILA OZDRAVLJENJA.

Ko sem pred leti vzdignil neko deblu, sem se bil vtiral. Zdravniki so mi svetovali edino pomoč v operaciji. Pas mi ni pomagal. Konečno sem dobil nekaj, ki me je popolnoma ozdrivil. Leta so prešla, a kila se ni povrnila dasi imam težko delo kot tezar. Ozdravljen sem bil brez operacije, zgube časa, če mi piše Eugene M. Pollen, Carpenter, 485 D, Marcelus Ave., Manasquan, N. J. Izrežite ta oglas in ga pokažite vrganim, da mu ohranite življenje ali vsaj preprečite sitnosti, tvaranje in konečno operacijo.

To društvo sprejema rojake in rojkinje in sicer od 16. do 50. leta in izplačuje bolniške podpore \$1.00 na vsaki delavnini dan za 50c na mesec. Zavarujete se lahko za \$500.00 ali za \$250.00 pri D. S. D. za malo mesečnino.

Tudi člani-vojaki so deležni v bolezni cele podpore in cele smrtnice.

Dolžni ste

zariadi svoje žene in otrok, da se bolj

zavarujete za slučaj bolezni ali smrti,

da ne bodo žena in otroci trpeli po-

manjkanje radi vaše nemarnosti, zato

zdaj dokler ste še zdrav pristopite k

največjemu slovenskemu podpornemu

društvu

Društvo Sv. Družine

(The Holy Family Society)

Stev. 1 D. S. D., Joliet, Illinois.

Geslo: "Vse za vero, dom in narod, vsi za enega, eden za vse."

Odbor za leto 1918.

Predsednik.....George Stenich.

Podpredsednik.....Stephen Kukar.

Tajnik.....Jos. Klepec.

1006 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Zapisnikar.....John Barbich.

Blagajnik.....Anton Nemanich st.

Bolniški načelnik.....Nick Jurjevich.

Reditelj.....Frank Kocjan.

Nadzorniki:

John N. Pasdertz, Joseph Težak,

John Stublar.

To društvo sprejema rojake in rojkinje in sicer od 16. do 50. leta in izplačuje bolniške podpore \$1.00 na vsaki delavnini dan za 50c na mesec.

Zavarujete se lahko za \$500.00 ali za \$250.00 pri D. S. D. za malo mesečnino.

Tudi člani-vojaki so deležni v bolezni cele podpore in cele smrtnice.

To društvo ima že nad \$3,000.00 v bolniških blagajnih in je do zdaj že izplačalo skupaj 4606.00 dolarjev bolniške podpore članom (icam). Kdor plača takoj ob pristopu \$3.00, to je toliko, ko so plačali drugi člani zadnjih 6 mesecov, je deležni podpore v slučaju nezgode takoj po pristopu, drugače po 6 mesecih. Pristopnina je še prosta.

Redna seja se vr